

ელენე გაბლიანი ეგნატე გაბლიანის შესახებ*

არიან ადამიანები, მსწრაფლწარმავალი, მედინი დროის საცეცებს რომ გადაურჩებიან და თავიანთი ნაღვაწ-ნაამაგარით უკვდავებას იხვეჭენ, მათი სახელი ისეთი მყიფე არ აღმოჩნდება, დრომ მტვრად აქციოს ან დავიწყების ბალახით დაფაროს. პირიქით, სწორედ დრო აქცევს მათ მყარ და ფასეულ ღირებულებად. საბედნიეროდ, საქართველო ამგვარ ადამიანთა სიმცირეს არ უჩივის; უამრავ ადამიანს დავასახელებთ, თავიანთი ცხოვრებითა და შემოქმედებით გამორჩეულს, ღირსეულს, სახელოვანს, პატივმისაგებს, ჩვენი თაყვანისცემის ღირსს.

ბედნიერი ვარ, რომ ამგვარ გამორჩეულ ადამიანთა რიგებში ვიგულებ ჩემს დიდსა და სახელოვან წინაპარს, სვანეთის უდიდეს მწესა და ქომავს, ამაგდარსა და დამაშვრალს მისთვის - ეგნატე გაბლიანს, რომელსაც ეძღვნება დღევანდელი კონფერენცია. სერვანტესი ამბობდა: "ისტორია ჩვენი საქმეების საგანძურია, წარსულის მოწმეა, მაგალითი და სწავლებაა აწმყოსათვის, სიფრთხილეა მომავლისათვისო". თუ ისტორიის სამზერიდან გადავხედავთ ეგნატე გაბლიანის მოღვაწეობას, ნათელი გახდება, მისი ნამოღვაწარიდან რამდენი რამ დარჩა დღემდე ღირებული, წარუვალი და დაუძველებელი... რამდენი რამ უკეთებია პეტერბურგის უნივერსიტეტის აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკულტეტის კურსდამთავრებულს: იბრძოდა კალმით. სწორედ რომ ბრძოლის ჟინი, უნარი და ძალა სჭირდებოდა იმდროინდელ პრესაში სვანეთის საჭირობოროტო საკითხების გაშუქებას და მავანთა ყურადღების მიპყრობას სვანეთის პრობლემებისადმი. მკვლევრის გულმოდგინებით იკვლევდა სვანეთის ყოფას, ფოლკლორისტის ერთუზიანობით აგროვებდა სვანური ზეპირსიტყვიერების ნიმუშებს, ორგანიზაციული ნიჭიც გამოავლინა სვანეთის ეთნოგრაფიულ-ისტორიული მუზეუმის დაარსებისა და მისი პირველი დირექტორობის ჟამს, ზუგდიდი-მესტიის საავტომობილო გზისა და მესტიის აეროპორტის დაარსების ინიციატორიც ყოფილა... ადვილი წარმოსადგენია, რა დიდი ძალისხმევა სჭირდებოდა ამ მრავალმხრივ, არც თუ იოლ საქმიანობას, მით უმეტეს, თუ იმასაც დავამატებთ, რომ ეგნატე გაბლიანი აქტიური და თვალსაჩინო მოღვაწე იყო 1921-1924 წლების ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობისა, ერთ-ერთი ლიდერი 1924 წლის სვანეთის აჯანყებისა, მონაწილე 1924 წლის აგვისტოს აჯანყების მომზადებისა... არ დარჩენილა მეტ-ნაკლებად მნიშვნელოვანი ეროვნული საქმე იმ ეპოქაში, ეგნატე გაბლიანის მონაწილეობის გარეშე რომ ჩაველო. წერდა, იკვლევდა, ეძებდა, აგროვებდა, აქვეყნებდა, ამზადებდა, აარსებდა, მონაწილეობდა, იწყებდა, ამთავრებდა... "სიტყვა საქმიანი" ჰქონდა და "საქმე სიტყვიანი". შიგადაშიგ იჭერდნენ, ჩეკისტები სჯიდნენ, აპატიმრებდნენ, თავისუფლებას უზღუდავდნენ... ის კი მაინც აგრძელებდა - წერდა, იკვლევდა, იბრძოდა, იქმნოდა, თავისუფალ, განათლებულ, ზნემაღალ ქვეყანას ეტრფოდა

* ფოთის კოლხური კულტურის მუზეუმის დირექტორი, ეგნატე გაბლიანის ნათესავი.

და ყველაფერს აკეთებდა ამისთვის. 1937 წელს კი შეეწირა კიდეც ამ მიზანს - დახვრიტეს. თუმცა ვერც ფიზიკურმა სიკვდილმა, ვერც არყოფნის რვა ათეულმა წელმა ვერაფერი დააკლო მის სახელს და, ალბათ, კიდეც დიდხანს ვერ დააკლებს, ვიდრე მის დანატოვარს თქვენნაირი გულშემატკივარი ეყოლება, მის ღვაწლს - დამფასებელი და მის საქმეებს - პატივის მიმგები.

მე, ჩემი დიდი წინაპრის ნაღვაწის დამფასებლებს, მადლობას გიხდით და ვამაყობ არა მარტო მისი დანატოვარით, არამედ იმითაც, რომ საქართველომ დღეს იცის თავისი დიდი შვილების ფასი, რისი დასტურიცაა დღევანდელი კონფერენცია.

ELENE GABLIANI ABOUT EGNATE GABLIANI*

There are people who survive the time turnover and gain the immortality with their works. Their names are converted into stable values by the time. Fortunately, this kind of people abound in Georgia, there are number of people distinctive with their life and works.

My famous ancestor Egnate Gabliani is among this highly valued people. Here is saying by Cervantes: “History is the treasure, witness of the past, example and study for the present, caution for the future”. If one looks at the life and work of Egnate Gabliani, it will be clear that majority of his works are still valuable, ageless. Exploits gained by the graduate of the Faculty of Oriental Cognition at St. Petersburg university are numerous: He highlighting the urgent issues of Svanetia in the press of that time, trying to attract the attention of relevant officials to the problems of Svanetia. He was exploring the living existence of Svans, collected the verbal art, he organized the foundation of Svaneti ethnographic-historic museum and was its first director, he was also the initiator of founding the Zugdidi-Mestia motorway and airport of Mestia.

It's easy to conceive how difficult this diverse work is. Also, we should add that Egnate Gabliani was active and noticeable participant of the 1921-1924 national movement, one of the leaders of 1924 Svaneti rebellion, also one of the organizers of it. Egnate Gabliani was the participant of any more or less important national issue of his epoch. He used to write, research, collect, publish, prepare, found, starts, finish ... his words were converted into action and his actions were verbally explicated. Time by time he was arrested by *cheka* members but he was still persisting to continue his job. He was executed in 1937 by communists, but death didn't defeat his image, he will stay victorious till there are people who respect his exploits.

I'm grateful to people who value the exploits of my ancestor and I'm proud not only for it but also I'm glad that Georgian society appreciates the famous public men, today's conference is the proof of it.

*Director at the Colchian Culture Museum of Poti, relative of Egnate Gabliani